

Sygn. akt: I C 564/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 29 lipca 2016r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: Y. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lipca 2016r

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko T. S.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami procesu obciąża powoda, uznając je za uiszczone.

Sygnatura akt: I C 564/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniosła pozew przeciwko T. S. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 5.300 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jest w posiadaniu weksla wystawionego przez pozwanego na kwotę 5.300 euro z terminem płatności na dzień 8 sierpnia 2015r. Pozwany nie uregulował należności w terminie i na wezwanie do zapłaty nie zareagował. Weksel został wystawiony w związku z pożyczką pieniężną jakiej udzieliła pozwanemu powodowa spółka. Jak wskazuje powódka – zgodnie z zapisem pkt 7 umowy – kwota pożyczki stała się w całości wymagalna w dniu 18 marca 2015r., stąd powódka podała równowartość dochodzonej kwoty w złotych wg kursu średniego NBP dla euro na dzień wymagalności spłaty pożyczki tj. na 18 marca 2015r.

(pozew k. 2-3)

Na rozprawie w dniu 28 lipca 2016r. fachowy pełnomocnik powódki potwierdził, że powódka domaga się zapłaty kwoty 5.300 euro, a podstawą faktyczną roszczenia jest weksel własny wystawiony przez pozwanego.

(protokół rozprawy płyta CD k. 37)

Pozwany T. S. nie stawiał się na rozprawę, mimo prawidłowego doręczenia wezwania, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, ani też nie składał w sprawie wyjaśnień ustnie lub na piśmie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 lutego 2015r. powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. udzieliła pozwanemu pożyczki w kwocie 5.300 euro na sfinansowanie zobowiązań pozwanego z tytułu mandatu karnego. Cała niespłacona kwota pożyczki stawała się natychmiast wymagalna w wypadku rozwiązania stosunku pracy pomiędzy stronami.

Zabezpieczeniem spłaty pożyczki był weksel in blanco wystawiony przez pozwanego. Zgodnie z treścią umowy pożyczkodawca mógł wypełnić weksel w wypadku zalegania z płatnościami rat, a przed wypełnieniem weksla zobowiązany był wezwać pożyczkobiorcę do zapłaty na wskazany w umowie adres.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o umowę pożyczki k. 5-6)

W dniu 18 marca 2015r. powódka rozwiązała umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pozwanego.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o rozwiązanie umowy o pracę k. 7)

Wobec powyższego powódka wypełniła weksel na kwotę 21.968,50 zł z terminem płatności na dzień 18 sierpnia 2015r.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o weksel własny k. 4)

Pismem z dnia 28 lipca 2015r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 21.968,50 zł w terminie do dnia 7 sierpnia 2015r. W wyznaczonym terminie pozwany nie dokonał zapłaty.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 8)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił wyłącznie na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych dołączonych do pozwu. W ocenie Sądu wszystkie przedłożone przez powodową spółkę dokumenty są autentyczne i wiarygodne. Zważyć przy tym należy, iż zgodność kopii przedstawionych dokumentów z oryginałami została poświadczona przez fachowego pełnomocnika powódki – radcę prawnego, a zgodnie z treścią przepisu art. 129 § 3 k.p.c. zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa ma charakter dokumentu urzędowego.

W niniejszej sprawie powodowa spółka dochodziła od pozwanego zapłaty kwoty 5.300 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty na podstawie weksla własnego wystawionego przez pozwanego T. S.. Na rozprawie w dniu 28 lipca 2016r. fachowy pełnomocnik powódki potwierdził zarówno podstawę faktyczną żądania oraz kwotę i walutę, w jakiej zapłaty domaga się od pozwanego. W takim stanie rzeczy podstawę prawną żądania pozwu stanowiły przepisy ustawy z dnia z dnia 28 kwietnia 1936r. Prawo wekslowe (tekst jednolity Dz.U.2016.160). Zgodnie z art. 104 prawa wekslowego odpowiedzialność wystawcy weksla własnego jest taka sama, jak akceptanta weksla trasowanego. Natomiast w myśl art. 28 prawa wekslowego przez przyjęcie trasat zobowiązuje się do zapłacenia weksla w terminie płatności.

W ocenie Sądu powództwo oparte na powyższej podstawie faktycznej i prawnej nie zasługiwało jednak na uwzględnienie. Podkreślić należy, iż roszczenie o zapłatę z weksla podlega ocenie w szczególności w świetle przepisów ustawy z dnia z dnia 28 kwietnia 1936r. Prawo wekslowe (tekst jednolity Dz.U.2016.160), które określają rygorystyczne wymogi jakim winny odpowiadać weksle. W niniejszej sprawie należało mieć na uwadze, że suma wekslowa opiewa na inną walutę, aniżeli zgłoszone przez powoda roszczenie. Załączony do pozwu weksel opiewa na walutę polską (tj. na kwotę 21.968,50 zł), natomiast powódka domaga się zapłaty w euro. Zgodnie z przepisami prawa wekslowego w przypadku wypełnienia weksla in blanco w walucie krajowej nie można domagać się zapłaty w walucie obcej. Jak stanowi art. 103 prawa wekslowego do wekslu własnego stosuje się przepisy o wekslu trasowanym, o ile z istotą wekslu własnego nie zostają w sprzeczności i dotyczą zapłaty (art. 38-42). Przypadki, w których można domagać się zapłaty w innej walucie aniżeli waluta, na którą opiewa suma wekslowa zostały określone szczegółowo w przepisie art. 41 prawa wekslowego. Zważyć jednak należy, że przepis ten dotyczy wyłącznie sytuacji, gdy weksel wystawiono na walutę, która nie jest walutą miejsca płatności. W takim przypadku sumę wekslową można zapłacić w walucie krajowej podług jej wartości w dniu płatności. Jeżeli dłużnik dopuści się zwłoki, posiadacz może żądać zapłaty sumy wekslowej w walucie krajowej według swego wyboru albo podług jej kursu w dniu płatności, albo podług jej kursu w dniu zapłaty. Bez wątplenia z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie, albowiem przedmiotowy weksel został

wystawiony na sumę wekslową opiewającą w złotych polskich, a miejscem jego wystawienia i miejscem płatności jest G.. Zatem weksel opiewa na walutę miejsca płatności. Nadto, nie zachodzi, drugi przypadek dopuszczający możliwość dochodzenia zapłaty w walucie innej aniżeli waluta, na którą wystawiono weksel. Zgodnie z treścią art. 41 zd. ostatnie praw wekslowego jeżeli weksel wystawiono na walutę, mającą w kraju wystawienia i w kraju zapłaty tę samą nazwę, lecz inną wartość, domniemywa się, że miano na myśli walutę miejsca płatności. Nie ulega wątpliwości również taka sytuacja nie ma miejsca. Powyższe sytuacje mają charakter wyjątkowy i nie mogą być interpretowane rozszerzająco, zgodnie z zasadą *exceptiones non sunt extendendae*. W przypadku zatem, gdy weksel został wystawiony w złotych, to na terenie Polski powód może domagać się jedynie zapłaty w tej walucie. Powyższy pogląd znajduje potwierdzenie w doktrynie, gdzie podnosi się, że jeżeli w terminie płatności posiadacz weksla żąda zapłaty, to może domagać się zapłaty tylko w tej walucie, na jaką opiewa weksel (por. Marek Czarnecki, Lidia Bagińska, Prawo wekslowe. Komentarz, 2013).

Zatem w przypadku, gdy istnieją tak poważne rozbieżności pomiędzy treścią żądania pozwu a treścią weksla, stanowiącego podstawę faktyczną żądania, powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł na podstawie przepisów art. 104 w zw. z art. 41 prawa wekslowego stosowanych a contrario. Z uwagi na fakt, że pozwany T. S. nie stawiał się rozprawę, mimo prawidłowego doręczenia wezwania, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, ani też nie składał w sprawie wyjaśnień ustnie lub na piśmie, wyrok wydany w niniejszej sprawie ma charakter zaoczny (art. 339-340 k.p.c.).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, obciążył nimi w całości stronę powodową.